

A Magyar Köztársaság Nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Váczi Miklós ügyvéd (7400 Kaposvár, Baross G. u. 8. I/109) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek az Ozsváth Ügyvédi Iroda (ügyintéző dr. Ozsváth Ferenc ügyvéd I.rendű alperes címe) által képviselt **I.rendű alperes neve** (I.rendű alperes címe) I. rendű, és a Kishonti és Kricskovics Ügyvédi Iroda (ügyintéző dr. Kishonti Attila ügyvéd 7400 Kaposvár, Bajcsy-Zsilinszky u. 50.) által képviselt **II.rendű alperes neve** (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen személyhez fűződő jog megsértésének megállapítás és kártérítés megfizetése iránt indított perében a Somogy Megyei Bíróság 2010. március 31. napján kelt, 24.P.20.468/2010.3. számú ítélete ellen az I. rendű alperes által 4. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - részben megváltoztatja, és az I. rendű alperes egyösszegű marasztalását 2.451.160,- (kettőmillió-négyszázötvenegyezer-egyszázhatvan) forintra, a járadék összegét havi 1.812,- (egyezer-nyolcszázötvenkettő) forintra leszállítja azzal, hogy ebből a késedelmi kamatot 91.200,- (kilencvenegyezer-kettőszáz) forint után 2007. október 7-től, 181.600,- (száznyolcvanegyezer-hatszáz) forint után 2007. december 23-tól, 24.000,- (huszonnégyezer) forint után 2007. szeptember 28. napjától, 54.360 (ötvennégyezer-háromszázhatvan) forint után 2008. január 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre köteles az I. rendű alperes megfizetni.

A keresetet az ezen felüli részében utasítja el, egyebekben az elsőfokú ítéletet - fellebbezett részében - helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt a felperesnek 70.000,- (hetvenezer) forint másodfokú eljárásban felmerült költséget, valamint az államnak - az állami adóhatóság felhívására 136.000,- (százharminchatezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2007. szeptember 22. napján közúti balesetet szenvedett a II. rendű alperes által vezetett személygépkocsi utasaként. A II. rendű alperes enyhe fokban alkoholtól befolyásolt állapotban vezette a személygépkocsit, s erről a felperes az utazás megkezdését megelőzően tudott. Az út vonalvezetéséhez képest eltúlzott, és lakott területen a megengedett sebességet meghaladó, mintegy 90 km/h sebességnél a II. rendű alperes elveszítette uralmát a gépjármű felett, a gépkocsival az árokba hajtott, és a gépkocsi a tetejére borulva állapotodott meg.

A felperes a baleset során elszenvedett sérülésekkel okozati összefüggésben a bal fülön a beszédhangok területén kisfokú halláscsökkenést, a magas hangok területén közepes fokú halláscsökkenést szenvedett. Mindehhez állandó fülzúgás társul, amely miatt az éles és hangos hangok, továbbá a zene számára zavaróak. Ezek következményeként koncentrációképessége csökkent, tanulási képessége romlott. Tanulmányi eredményében egy egész jeggyel leromlott. Felperes kedélyállapota változó, türelmetlen, ingerlékeny lett. A korábbiakhoz képest ritkán jár el szórakozóhelyre, ott hosszabb időt eltölteni nem képes, mert a hangos zene zavarja. Gyakran fáj a feje és a füle. Felemelkedéskor, fejfordításkor szédül, sportolni nem képes. A baleset óta nem képes személygépkocsiban utazni, szorong. A baleseti sérülései következtében 15%-os munkaképesség-csökkenést szenvedett.

Kórházból történt elbocsátását követően egy hónapig ápolásra, négy hónapig gondozásra szorult, a fej- és fülfájásra rendszeresen fájdalomcsillapítót szed.

Állapota végleges, abban javulás nem várható.

A felperes - módosított - keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy a II. rendű alperes a testi épséghez, egészséghez fűződő személyiség jogát megsértette, és kötelezze az I. rendű alperest, hogy fizessen meg 2.167.858,- forint nem vagyoni kártérítést, és annak 2007. szeptember 27. napjától járó kamatát, 114.000,- forint ápolási költséget és kamatát, 227.000,- forint gondozási költséget és kamatát, 30.000,- forint látogatás költséget kamataival, 100.000,- forint ügyvédi eljárással felmerült költséget és havi 2.265,- forint járadékot 2007. szeptember 27. napjától. Az I. rendű alperes által peren kívül kifizetett 900.000,- forint nem vagyoni kártérítést és a gondozási költség címén kifizetett 12.000,- forintot az igényébe már beszámította.

Az I. rendű alperes a kereset jogalapját nem vitatta, azonban állította, hogy a felperes kára a peren kívül már megfizetett kártérítéssel teljes egészében megtérült, figyelemmel arra is, hogy a felperes a kár bekövetkeztében 40%-ban közrehatott,

amikor ittas gépjárművezető által vezetett gépjárműbe utasként beült, és a biztonsági övet sem csatolta be.

A II. rendű alperes a vele szemben előterjesztett keresetet nem vitatta.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy a II. rendű alperes megsértette a felperes testi épséghez és egészséghez fűződő személyiségi jogát, és az I. rendű alperest 2.516.950,- forint megfizetésére kötelezte, amelyből 2.100.000,- forint a nem vagyoni kártérítés összege. A vagyoni károk tekintetében felperesre kedvezőbb 95-5%-os kármegosztást alkalmazott, mert a felperes felróható magatartást tanúsított, amikor az alkoholos befolyásoltság alatt álló II. rendű alperes által vezetett személygépkocsiba beszállt.

A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján megállapította, hogy bár a felperes a biztonsági övet a gépkocsiban nem kapcsolta be, azonban az öv a koponyasérülés tekintetében védelmet nem nyújtott volna, ezért ez a felróható magatartás nincs okozati összefüggésben az elszenvedett sérülésekkel. Egyebekben pedig alaposnak találta a felperes keresetét a fenti kármegosztási arány alkalmazásával.

Az ítélet ellen, annak részbeni megváltoztatása, és a nem vagyoni kártérítésre vonatkozó kereset teljes elutasítása, míg a vagyoni kártérítésen alapuló marasztalásnak a felperesre kedvezőbb 40-60%-os kármegosztás alkalmazásával, összesen 259.547,- forintra, a járadék összegének havi 1.290,- forintra történő leszállítása érdekében az I. rendű alperes fellebbezett.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés nagyobb részt alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, abból azonban a - vagyoni károk tekintetében alkalmazott - kármegosztás arányára vonatkozóan részben téves következtetést vont le.

Az elsőfokú bíróság megítélése szerint a vagyoni károk 5%-a származott abból, hogy a felperes olyan gépkocsiba szállt be utasként, amelyet általa tudottan ittas személy vezetett. E körülmény a perben nem volt vitás a felek között, a felperes ezt személyes meghallgatása során elismerte. Ezzel a magatartásával maga is felróhatóan közrehatott saját károsodásának bekövetkeztében. A jelen ügyben alkalmazandó Ptk. 345.§-ának (2) bekezdése szerint pedig nem kell megtéríteni a kárt annyiban, amennyiben a károsult felróható magatartásából származott.

A kárviselés arányának és ez alapján a kártérítés összegének meghatározása bírói mérlegelés tárgya. Ennek kapcsán mérlegelni kell a per összes körülményét, ezen belül azt, hogy nem a károsult és a károkozó magatartásának felróhatóságát kell összevetni, mert a felperes károsodása fokozott veszéllyel járó tevékenység során

következett be, ezért a károkozó kártérítési felelőssége a Ptk. 345.§-ának (1) bekezdése értelmében vétkességre tekintet nélkül áll fenn. Mindazonáltal a felróható közrehatása a kár bekövetkezésében jelentős annak, aki utasként beszáll olyan gépkocsiba, amelyet ittas személy vezet, és ittasságát a károsult felismerte. Az ebből eredő károsodás lehetőségének nagymértékű veszélye ugyanis köztudomású. Az 5-95%-os kárviselési arányban ez nem jut megfelelően kifejezésre, a felperes közrehatása ennél súlyosabb. Nem éri el azonban az alperes által meghatározott 40%-os mértéket, már csak arra is figyelemmel, hogy az alperes az elsőfokú eljárásban is 40-60%-os kármegosztási arány alkalmazását tartotta indokoltnak arra is tekintettel, hogy a felperes a biztonsági övet nem kapcsolta be. Az elsőfokú eljárásban lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként megállapításra került, hogy e körülménynek a felperes károsodásában nem volt szerepe. A másodfokú bíróság minderre figyelemmel a felperesre kedvezőbb 20-80%-os kármegosztást tartott indokoltnak. Ennek megfelelően az I. rendű alperes a 114.000,- forint ápolási költségből 91.200,- forintot, a 227.000,- forint gondozási költségből 181.600,- forint, a 30.000,- forint látogatási költségből 24.000,- forintot, az elsőfokú ítélet meghozataláig felmerült 67.950,- forint gyógyszerköltségből 54.360,- forint megfizetésére köteles, amelyre a másodfokú bíróság az I. rendű alperes marasztalását leszállította.

A nem vagyoni kártérítés tekintetében nincs helye kármegosztásnak, azonban a kártérítés mértékének meghatározásánál nem hagyható figyelmen kívül az a körülmény, hogy a nem vagyoni hátrány részben a károsult felróható magatartásának a következménye. Ezt is értékelve az eset összes körülményeivel együttesen az elsőfokú bíróság által meghatározott 3.000.000,- forint annak ellenére nem eltúlzott összeg a felperes nem vagyoni hátrányainak kiegyensúlyozására, hogy a másodfokú bíróság a felperes közrehatását az elsőfokú bíróságnál nagyobb súlyúnak értékelte.

Az I. rendű alperes által kifizetett 900.000,- forint - és általa ilyen összegben elfogadhatónak talált nem vagyoni kártérítés - a felperes által elszenvedett nem vagyoni hátrányokhoz képest igen csekély összeg. A felperes sérülését fiatal korában szenvedte el, s az az egészségkárosodás mértékénél nagyobb hátrányokat okoz, annak a felperes mindennapi életére kiható következményeire tekintettel. Ezért a már kifizetett 900.000,- forint beszámításával megítélt 2.100.000,- forint marasztalás nem mellőzhető, és nem szállítható le.

Megjegyzzi még a másodfokú bíróság, az I. rendű alperes fellebbezésében írtakkal kapcsolatban, hogy az elsőfokú bíróság nem a baleset bekövetkeztekor, hanem az ítélet meghozatalakor értékviszonyok alapján állapította meg a nem vagyoni kártérítés összegét, és a felperes kamat megfizetése iránti keresetét ebben a részében elutasította.

A kifejtett indokoknak megfelelően a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - részben megváltoztatta a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján, míg egyéb fellebbezett részében azt helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság a felperest megillető perköltséget mérsékelt összegben állapította meg, annak további mérséklésére nincs indok.

Az I. rendű alperes fellebbezése túlnyomórészt - 2.267.320,- forint erejéig - sikertelen volt, ezért a Pp. 81.§ (1) bekezdése alapján köteles a felperes részére másodfokú perköltséget fizetni, és köteles az államnak megfizetni a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az 1990. évi XCIII. tv. 74.§-ának (3) bekezdése és a 6/1986 (VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján.

A felperest képviselő ügyvéd munkadíjának összegét az ítélőtábla a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§-ának (2) és (5) bekezdése alapján állapította meg.

P é c s, 2010. december 9.

Dr. Veszeley József s.k. a tanács elnöke, Dr. Szentpéteriné Dr. Bán Erzsébet s.k. előadó bíró, Dr. Hrubai Adrienn s.k. bíró